

**UCHWAŁA NR X.59.2019
RADY GMINY ZAGRODNO**

z dnia 31 maja 2019 r.

**uchylająca uchwałę w sprawie zasad przekazywania składników mienia gminnego oraz zasad
przekazywania środków budżetowych na realizację zadań przez sołectwa**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 7, art. 40 ust.2 pkt 4 i art 41 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym (t. j. Dz.U. z 2019 r, poz. 506) Rada Gminy Zagrodno uchwała, co następuje :

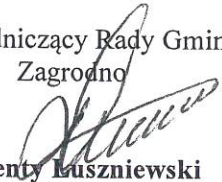
§ 1. Uchyla się uchwałę Nr X/52/07 Rady Gminy Zagrodno z dnia 27 września 2007 r w sprawie zasad przekazywania składników mienia gminnego oraz zasad przekazywania środków budżetowych na realizację zadań przez sołectwa (Dz.Urz. Woj. Doln. 2007r, Nr 254,poz.2921)

§ 2. Uchyla się uchwałę Nr VI.37.2019 Rady Gminy Zagrodno z dnia 28 lutego 2019 r zmieniającą uchwałę w sprawie zasad przekazywania składników mienia gminnego oraz zasad przekazywania środków budżetowych na realizację zadań przez sołectwa (Dz.Urz. Woj. Doln. z 2019r, poz.1897)

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy
Zagrodno

Walenty Łuszniewski

Uzasadnienie
DO UCHWAŁY NR X.59.2019
RADY GMINY ZAGRODNO
z dnia 31 maja 2019 r.

Przepisem prawa materialnego regulującego uchwałę Nr X/52/07 z dnia 27 września 2007 r. oraz zmieniającej ją uchwałę z dnia 28 lutego 2019 r. były następujące przepisy prawa, tj. art.18 ust.2 pkt 7, art. 40 ust. 2 pkt 4 i art.41 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, które stanowią, że, cyt.;

- Do wyłącznej właściwości rady gminy należy ustalenie zakresu działania jednostek pomocniczych, zasad przekazywania im składników mienia do korzystania oraz zasad przekazywania środków budżetowych na realizację zadań przez te jednostki (art.18 ust.2 pkt 7),

- Na podstawie niniejszej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (art. 40 ust.2 pkt 4 ustawy);

- Akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały (art.41 ust.1 ustawy)

Zgodnie z art.13 ust.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, który stanowi, że z zastrzeżeniem wyjątków wynikających z ustaw, nieruchomości mogą być przedmiotem obrotu. W szczególności nieruchomości mogą być przedmiotem sprzedaży, zamiany i zrzeczenia się, oddania w użytkowania wieczyste, w najem, dzierżawę, użyczenia, oddania w trwałe zarząd, a także mogą być obciążane ograniczonymi prawami rzeczowymi, wnoszone jako wkłady niepieniężne (aporty) do spółek, przekazywane jako wyposażenie tworzonych przedsiębiorstw państwowych, oraz jako majątek tworzonych fundacji.

Z powyżej zacytowanych przepisów prawa nie wynika, aby w zakresie użyczenia nieruchomości wymagana była uchwała Rady Gminy. Przeciwnie, z przepisu art. 25 ust. 1 cyt. ustawy o samorządzie gminnym wprost wynika, iż gminnym zasobem nieruchomości gospodaruje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Natomiast w myśl art. 30 ust.2 pkt 3 cyt. ustawy o samorządzie gminnym, do zadań wójta należy w szczególności gospodarowanie mieniem komunalnym.

Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale z dnia 24 czerwca 2013 r. (sygn. akt I FPS 1/13), podjętej w składzie siedmiu sędziów przyjął, że jednostki budżetowe organów samorządu terytorialnego nie mogą być traktowane jako odrębni podatnicy podatku od towarów i usług w świetle art. 15 ust. 1 i 2 u.p.t.u.

Naczelny Sąd Administracyjny, postanowieniem z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie sygn. akt I FSK 311/12, na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U.UE.C.2012.326.47 i nast. - TFUE), skierował do TSUE pytanie prejudycjalne dotyczące wykładni przepisów prawa unijnego w brzmieniu: "Czy w świetle art. 4 ust. 2 w związku z art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE z 2012 r., Nr C 326, s. 13 i nast.) jednostka organizacyjna gminy (lokalnego organu władzy w Polsce) może być uznana za podatnika VAT w sytuacji, gdy wykonuje czynności w charakterze innym niż organ władzy publicznej w rozumieniu art. 13 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE z 2006 r., Nr L 347, s. 1 i nast. ze zm.), pomimo, że nie spełnia warunku samodzielności (niezależności) przewidzianego w art. 9 ust. 1 tej dyrektywy?".

W odpowiedzi na powyższe pytanie prejudycjalne TSUE w dniu 29 września 2015 r. wydał wyrok w sprawie sygn. C-276/14 (Dz.U.UE.C. 2015.381.7 z dnia 16 listopada 2015 r.), w którym orzekł, że art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że podmioty prawa publicznego, takie jak gminne jednostki budżetowe będące przedmiotem postępowania głównego, nie mogą być uznane za podatników podatku od wartości dodanej, ponieważ nie spełniają kryterium samodzielności przewidzianego w tym przepisie.

W świetle wyroku TSUE, gminę i jej jednostki budżetowe należy uznać za jednego i tego samego podatnika w rozumieniu art. 9 ust. 1 Dyrektywy Rady 2006/112/WE (pkt 39). Gmina i jej jednostka budżetowa objęte są jednym rozliczeniem podatku VAT z tytułu wykonywanych przez nie czynności podlegających opodatkowaniu VAT. Stanowisko to znajduje uzasadnienie w tym, że pomimo pewnego wyodrębnienia organizacyjnego gminnej jednostki budżetowej, nie prowadzi ona działalności gospodarczej

w sposób samodzielny, czy niezależny od gminy, której majątkiem, w tym środkami finansowymi, dysponuje. Nie ponosi też ryzyka prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, ani nie odpowiada za ewentualne szkody wyrządzone osobom trzecim.

Omawiany wyrok TSUE przesądził o nieprawidłowej dotychczasowej wykładni (i niewłaściwym stosowaniu) przepisów ustawy o VAT (art. 15 ust. 1 i ust. 6 u.p.t.u.) w odniesieniu do jednostek budżetowych - uznającej je za podatników VAT. Dotychczasowa interpretacja podatnika podatku od towarów i usług, skutkowała natomiast tym, iż przekazanie takie uznawane było jako czynność realizowana między dwoma różnymi podatnikami podatku od towarów i usług, z tym że przekazanie to nie stanowiło świadczenia usług zrównanego z odpłatnym świadczeniem usług, na gruncie art.8 ust.2 ustawy o podatku od towarów i usług, tym samym nie generowało podatku należnego, a w konsekwencji zgodnie z art.86 ust.1 ustawy o VAT jednostka samorządu terytorialnego nie posiadała uprawnień do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony od inwestycji przekazanych podległym jednostkom, które w tych właśnie jednostkach generowały podatek należny.

Biorąc pod uwagę fakt, iż Rada Gminy może działać wyłącznie w granicach prawa, uchylenie uchwały, która podjęta została bez umocowania w obowiązujących przepisach prawa materialnego jest obowiązkiem rady, a podatnikiem w zakresie czynności opodatkowanych podatkiem VAT będzie Gmina Zagrodno reprezentowana przez Wójta i to Wójt będzie stroną czynności cywilnoprawnych opodatkowanych podatkiem VAT.